

مهدی نوید

۱

چهار اسب سیاه
سرگردان

بال‌هایی که می‌گذرند

۲

چشمان زردِ مورب
می‌افتد رویِ پاهایِ تابستانی

عمقِ رنگ در دایره قطر می‌گیرد

۳

تَتَقُّ تَتَقُّ تَتَقُّ
رویِ ریلی که می‌گذرد می‌تتقد نمی‌گذرد
رویِ شیشه
شریانِ تَتَقُّ تَتَقُّ تَتَقُّ
شکلِ نمی‌گذردِ شریان
شکلِ ریل

۴

در ناگهان خواب
نگاه تو ناگهان در خواب
شعورِ پلک
در حدوثِ نگاه.

۵

تا ابرها که رفته‌اند
خواب امتداد از شب می‌گیرد

تعریفِ دیگرِ پیاده‌رو
در تو
راه می‌رود

۶

از سمتِ ساده‌ی باد که
در سمتِ
درخت‌های امتداد و

(بگو بخندی نیست)

حیرانیِ پوست
در حاشیه‌ی سرما

۷

در مواجهه با صورتم
سرما رفت و آمدِ دیدنِ توست

در دیدنِ تو
رفت و آمد
مواجهه‌ی صورتم است با سرما

۸

در من که
در من که رنگ
در من که می‌گیرد
در من که می‌بازد
از شمس تا به قمر
در هیئت باد و باران، و باد و باد
در من که می‌بازد
در من که می‌گیرد
در من که رنگ
در من که

۹

برای یاسمن
و می‌ماند آن دو کتف و دو دستِ خوبِ من
در قامت نگاه که می‌کنی ام و سر که می‌خورم
در هذیانِ که
تو

۱۰

تقطیع دو بُعدی سگ
دورادورِ زوزه

بارانی معطل در نیم‌سردی مه‌طورکی